

[Indenrigs- og boligministeren.]

det i en række tilfælde kan have været udsigten til selve den usædvanlige situation at skulle føre sin sag frem for landets højeste domstol, der har virket afskrækkende på de værnepligtige. Da den gældende appelordning under hensyn hertil efter indenrigsministeriets opfattelse næppe kan siges at være fuldtud tilfredsstillende, har man foreslået, at sessionens afgørelse af en række nærmere angivne spørgsmål, der alle angår egentlige retsspørgsmål, skal være undergivet prøvelse ved vedkommende landsret som første instans. Forsåvidt derimod angår sessionernes afgørelse i det særlige spørgsmål om udelukkelse af tjeneste ved forsvaret som følge af straf, har man ment, at disse sager under hensyn til deres udpræget skønsommæssige karakter ikke egner sig til behandling og afgørelse ved de ordinære domstole, men bør henlægges til et særligt organ, der gennem sin sammensætning åbner mulighed for, at de forskellige interesser kan blive repræsenteret i selve den afgørende myndighed. Som tidligere omtalt har man derfor stillet forslag om, at appelbehandlingen af disse sager skal henlægges til et særligt værnepligtsnævn, hvis formand skal være højesterets- eller landsretsdommer, og som iøvrigt skal bestå af 4 af rigsdagen, 2 af forsvarsministeren, 1 af indenrigs- og boligministeren og 1 af justitsministeren udpeget medlem. Som jeg tidligere nævnte, skal dette værnepligtsnævn — og dette bliver utvivlsomt dets talmæssigt set vigtigste opgave — tillige træffe afgørelse i sager om udsættelse af værnepligt efter det 26. år og om fritagelse for aftjening af værnepligt.

Inden jeg slutter, vil jeg gerne understrege, at det i det foregående kun har været mig muligt at omtale hovedpunkterne i det foreliggende lovforslag. Med hensyn til de punkter, på hvilke forslaget indeholder mere tekniske detaljændringer af den hidtil gældende ordning, skal jeg derfor tillade mig at henviser til udvalgsbetænkningen.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig og hurtig behandling i det høje ting.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 9 medlemmer til et udvalg angående den af statsrevisorerne afgivne betænkning over statsregnskabet for finansåret 1950
—51.

Valgt blev: *Bollerup Madsen, Poul Hansen (Svendborg), Mørk, V. Hauch, Arnth Jensen, Poul Claussen, Marie Antoinette von Lowzow, Rager og Niels Pedersen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 9 medlemmer til det i § 2, stk. 2, i lov nr. 235 af 27. maj 1950 om anvendelse af modværdien af de i henhold til Det europæiske Genopbygningsprogram modtagne gave-ydelser omhandlede udvalg.

Valgt blev: *Einer-Jensen, Lars P. Jensen, Krag, Himmelstrup, Ølgaard, Asger Jensen, Karl Olsen, Bertel Dahlgaard og Oluf Pedersen.*

Den følgende sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1953 til 31. marts 1954.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1; fremsættelsen findes i tidenden sp. 8).

Lovforslaget sattes til forhandling.

H. C. Hansen: I de bemærkninger, jeg her på mit partis vegne skal fremsætte, vil de udenrigspolitiske spørgsmål kun være meget periferisk berørt. Jeg går ud fra, at det samme er tilfældet for de øvrige ærede ordføreres vedkommende. Årsagen er den på forhånd kendte, at vi om 14 dage skal have en særlig udenrigspolitisk debat med fornøden forudgående redegørelse af den højtærede udenrigsminister.

Det er da de indenrigspolitiske spørgsmål, som først og fremmest vil dominere denne finanslovdebat.

Hovedoverskriften for denne rigsdags-samling hedder forfatningssagen. Den er et centrumliggende i samlingen og må bringes til løsning nu. Det har såmænd været længe nok med de ændringer, der er så påkrævede. Nu må de gennemføres, først og fremmest den lavere valgretsalder, hvor mit parti vil sætte stærkest muligt ind for at få 21 års valgretsalderen gennemført ved den aftalte folkeafstemning, og dernæst et-kammerssystemets indførelse. Vi siger, så stærkt vi kan, til regeringen og navnlig da til den højtærede statsminister, at det er